

ikke kan undslippe, og man vedbliver at fyre, vil Trykket af Dampen omsider naa en saadan Høide, at det overvinder Styrken af Jernet i Kjedlen. Ved Siden af Bestemmelsen om disse Kjedlers Forsyning med en Sikkerhedsventil er det endvidere under 3 b. anført, at Kjedler, som rumme over 500 Potter, skulle være forsynede med „et aabent med Atmosfæren i Forbindelse staaende Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter samt høist 16 Fods vertikal Høide, regnet fra Rørets nederste Aabning“. Et saadant Rør hører til de Sikkringsmidler, som oftere ere blevne anvendte dengang, da Dampkedler med et lavt Damptryk vare mere almindelige i Industrien, end de ere nuomstunder. Anvendelsen af et saadant Rør, og den Maade, hvorpaa det virker, er den, at Dampen ved sit Tryk driver Vandet op i Røret, indtil det staar i en saadan Høide, at Vægten af Vandet svarer til Damptrykket paa Rørets Flademaalet. Det bliver derved paa en vis Maade en Art selvregulerende Sikkerhedsventil, men dersom Dampen naaer en større Spending i Kjedlen end den, som svarer til Rørets Høide, vil Vandet blive kastet ud af Røret, og idet Dampen følger efter, angiver det for den, der passer Kjedlen, at han maa sørge for at mindste Ilden eller sørge for en større Forsyning med Vand, idet det Samme, nemlig at Dampen strømmer ud, kan finde Sted, hvis Vandet i Kjedlen bliver for lavt. Anvendelsen af et saadant Rør gjør ikke Sikkerhedsventil overflødig, idet der ikke faanes Exempler paa, at Kjedler, som have været forsynede med Sikkerhedsrør af den Art, ere sprungne, idet af en eller anden Grund den øverste Ende af Røret er tilstoppet. Man savner ikke saadanne Exempler, og derfor bør man ikke undlade, som ogsaa her er bestemt, at have en Sikkerhedsventil i Forbindelse dermed. Paa samme Tid, som disse Rør kunne være et Sikkerhedsmiddel, kunne de ogsaa, naar de ikke anbringes paa rette Maade, fremkalde en Fare. Der bestemmes her i Lovforslaget, at Røret ikke maa gaa dybere ned end til mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund, hvilket altsaa forudsætter, at det i visse Kjedler kan bringes ned i en saadan Dybde. Følgen af dette vil altsaa være, at, dersom Damptrykket i Kjedlen bliver for stort, vil Vandet kastes ud af Kjedlen indtil dette Punkt, og jeg maa derfor antage, at ved Afattelsen af Lovforslaget har man tænkt sig en særegen Art af Dampudvilling i Kjedlen, nemlig en saadan, hvor Høden kun virker paa Kjedlens Bundflade, som enten vender en plan Flade eller en konkav Form imod Ilden. Det er sandsynligt, meget muligt i alle Fald, at større Dampkedler til almindeligt Damptryk sjældent nuomstunde forfærdiges paa en saadan Maade, at Varmen virker paa høiere liggende Dele af Kjedlen, men den Tid ligger ikke saa overmaade langt tilbage — for 20 Aar siden var det ikke ualmindeligt — da man havde Dampkedler — de gamle Wattiffe

Kjedler —, som udviklede et Damptryk paa 4 à 5 Pund over Atmosfæren, og som foruden at Ilden virkede under Kjedlens Bund tillige havde Dele af Kjedlens Sideflader til en Høide af maaste henimod 2 Fod udsatte for Varmens Paavirkning. For saadanne Kjedler, hvis Rør naaede ned indtil 4 Tommer fra Bunden, fremkaldtes ligesvem Fare, idet en større Del af Kjedlen, som var udsat for Paavirkning af Varme fra Ildstedet, derved blev blottet for Vand. Der kunde derfor være Betænkkelighed ved at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, naar der ikke var tilføjet og paa en Maade gjentagende tilføjet en Begrænsning, som jeg tror bør sjerne de Lovl., man kunde have. Der staar nemlig i Slutningen af Litra b.: „Indenfor den nævnte Grændse kan det ved Anordning nærmere bestemmes, hvor dybt det nævnte Rør maa naae ned i Kjedlen“. Ved Anordning kan det altsaa fastsættes, at i Kjedler, hvor Varmen kan virke paa andre Dele af deres Flade end netop Bunden, maa Røret ikke gaa dybere end til en vis ved Anordningen fastsat Dybde. Og endelig staar der som sidste Del i Lovforslaget: „Der kan ved Anordning træffes nærmere Bestemmelser for de under Nr. 2 og 3 nævnte Kjedlers Bestaffenhed og Indretning“. Der er altsaa tilstrækkelig Betænkning for Regjeringen til gennem sin Tilsynsmand, som har med Sigt at gjøre, at iagttage, at Anordning itide udføres, som hemmer Anvendelsen af saadanne Midler som de her omhandlede Rør, og holder dem indenfor de Grændser, hvor de ere nyttige og ikke kunne fremkalde Fare. Det maa som en almindelig Bemærkning, hvad dette lille Lovforslag allerede har henvendt Opmærksomheden paa, ogsaa nævnes, at det er meget vanskeligt i Lovform at vedtage faste Bestemmelser og detaillerede Bestemmelser for Noget, der kan fremstille sig under mange forskellige Former, kan udvikle sig stærkt i forholdsvis kort Tid til at antage Skikkelser, som man maaste ikke kjende paa den Tid, Lovforslaget forelaa. Derfor er denne Tilføining, som Lovforslaget har faaet om, at der ved Anordning kan træffes nærmere Bestemmelse osv., baade hensigtsmæssig og tillige tilstrækkelig til at have enhver Lovl., som hos ærede Medlemmer maatte opstaa med Hensyn til enkelte af de Bestemmelser — navnlig med Hensyn til Maaden, hvorpaa det nævnte Rør skal anbringes, — som findes i Lovforslaget. Jeg skal hermed anbefale dette til Vedtagelse.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 40 St.